

kreds (Ellinger), at han ikke havde dementeret det ærede Medlem fra Hølbæks Udtalelser, og det var det almindelige Indtryk, at den ikke var dementeret. Det ærede Medlem fra Frederiksberg kan f. Eks. bagefter have bedt Stenograferne om at sætte denne Linie ind. Jeg maa i alt Fald undersøge Sagen nøjere, før jeg kan gøre nogen Undskyldning.

Zahle: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Jeg kan ikke give Ordet for flere korte Bemærkninger. Jeg skal erklære, at den Sag, hvorom de korte Bemærkninger har drejet sig, skal blive undersøgt.

Jungersen: Naar jeg efter 8 Dages Forhandlinger om denne store og vigtige Sag tillader mig at tage Ordet, er det særlig af to Grunde. Den ene er den, at en Del af disse lange Forhandlinger meget lidt har berørt selve den Sag, hvorom vi egentlig forhandle. Derimod har man talt om meget andet baade fra Fortiden og vel ogsaa for Eftertiden.

Naar jeg nu i dette Øjeblik træder frem, vil jeg gerne have Lov til at tale lidt om den økonomiske Side af Sagen, som efter min Opfattelse har været meget lidt berørt under disse Forhandlinger. Vi have hørt, at der blev sagt, at vi faa en ikke saa lille Indskrænkning i Udgifterne gennem dette Lovforslag set i Forhold til Forsvarskommissionens Betænkning. Ja, det kan være, det er saadan, men jeg siger, at Forøgelsen af Udgifterne til Forsvarssagen efter dette Forslag er betydelig og langt over, hvad der overhovedet har været Tale om ikke alene ved denne Behandling, men ogsaa i Forsvarskommissionens Betænkning. Thi det er vel ikke saadan, at man her i Tinget kun skal regne med de klare, blanke Kroner, der komme paa Bordet. Skulle vi ikke ogsaa regne med den personlige Ydelse, som fordres af vort Folk? Og vil man omsætte den personlige Ydelse, der forlanges gennem dette Forslag, i Penge, ja, saa ville vi komme op til Millioner ud over, hvad vi nu give til vort Forsvar, og ud over,

hvad man beregner vil gaa med efter det nærværende Forslag.

Der er blevet talt om fra Ministerpladsen, ikke alene af afdøde Finansminister Vilhelm Lassen, men ogsaa af den nuværende Finansminister, at der var Grund til at spare, og at man maatte være varsom med at stille Fordringer af den ene eller den anden Art, thi vi havde nu vokset os ind i en Gæld, som var oppe ved 6—700 Mill. Kr. Er det virkelig saadan — og jeg har ingen Grund til at tvivle derom, jeg ved, at den højtærede Finansminister har overvejet denne Sag grundigt, inden han har udtalt dette for det høje Ting —, er det virkelig saadan, at vi i de sidste 8—10 Aar have vokset os ind i en saadan Gæld, at den nu er paa 6—700 Mill. Kr., foruden at vi staa med en tømt Statskasse, saa siger jeg, at saa er der vel nogen Grund til at raabe: Holdt, stands, vær forsigtige, naar I gaa videre frem paa det økonomiske Omraade!

Jeg føler mig overbevist om, at disse 2 Millioner mere, som man her siger vort Forsvar aarligt vil koste i Fremtiden, ikke ere 2 Millioner, men flere. Jeg skal ikke nævne noget bestemt Tal, men det har Erfaringen vist os, at naar det drejer sig om Bevillinger, som man har vanskeligt ved at føre igennem; regner man her med betydeligt mindre Summer end dem, man fra sagkyndig Side egentlig er klar over skulle til, fordi man ved, at man har vanskeligt ved at faa disse store Summer, som endeligt vilde fordres, gennemførte. Ligeledes føler jeg mig overbevist om, at de 31 Millioner, som der er Tale om ekstraordinært, er meget for lavt regnet. Jeg forstaar ikke, at et Ministerium med den højtærede Finansminister i sin Midte kan træde frem og forlange saa store Udgifter af vort Folk, som der her er Tale om, naar han træder frem og raaber til os, saa det høres over hele Landet: Vær forsigtige, vi gaa alt for rask frem med at gøre Gæld, og naar han allerede i indeværende Samling kommer og forlanger et Laan paa 40 Mill. Kr. for at holde det aarlige og ordinære gaende. Hvad betyder dette, at den højtærede Finansminister kommer her og forlanger 40 Mill. Kr.? Det viser et stort Savn i den danske Be-